

NOTATKA

ze spotkania z przedstawicielami związków zawodowych zrzeszających pracowników wymiaru sprawiedliwości w dniu 22 września 2015 r.

1. Uczestnicy:

ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości:

Pan Borys Budka -	Minister Sprawiedliwości
Pan Wojciech Hajduk -	Podsekretarz Stanu w MS
Pan Waldemar Szmidt -	Dyrektor Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości
Pan Jan Paziewski -	Dyrektor Departamentu Budżetu i Efektywności Finansowej
Pan Wojciech Ulitko -	Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego
Pan Marek Łukaszewicz -	Dyrektor Biura Ministra
Pani Patrycja Loose -	Rzecznik prasowy MS

ze strony Prokuratury Generalnej:

Pan Jacek Sobolewski –	Dyrektor Departamentu Budżetu i Majątku Prokuratury Generalnej
------------------------	--

ze strony związków zawodowych:

Pani Barbara Adamaszek -	Zastępca Przewodniczącego Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa
Pan Marcin Puźniak -	Zastępca Przewodniczącego Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa
Pani Beata Trzcńska -	Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa (IES w Krakowie)
Pan Michał Góra -	Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa
Pan Adam Reszka -	Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa

Pani Iwona Nałęcz-Idzikowska – Przewodnicząca Krajowej Rady Związku Zawodowego
Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP

Pani Renata Pszczołkowska-Kozub - Wiceprzewodnicząca Krajowej Rady Związku
Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP

Pani Urszula Goluch-Nikanowicz - Wiceprzewodnicząca Krajowej Rady Związku
Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP

Pani Ewa Kubiak – Członek Zarządu Głównego NSZZ Pracowników Wymiaru
Sprawiedliwości z/s w Poznaniu

Pani Monika Kochanowska - NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości z/s
w Poznaniu

Pani Elżbieta Aleksandrowicz – NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości z/s
w Poznaniu

Pan Robert Paszkiewicz - Przewodniczący Niezależnego Związku Zawodowego
Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi

Pani Danuta Siekierzyńska - Członek Zarządu Niezależnego Związku Zawodowego
Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi

Pan Artur Dąbrowski - Przewodniczący Niezależnego Związku Zawodowego
Pracowników Sądów Okręgu Piotrkowskiego

Pan Piotr Kaniewski - Wiceprzewodniczący Niezależnego Związku Zawodowego
Pracowników Sądów Okręgu Piotrkowskiego

Pani Beata Chrobak – Zastępca Przewodniczącego Związku Zawodowego
Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP

Pan Robert Zasada – Członek Prezydium Związku Zawodowego Prokuratorów
i Pracowników Prokuratury RP

Pani Karolina Roszak – Członek Rady Głównej Związku Zawodowego Prokuratorów
i Pracowników Prokuratury RP

2. Przebieg spotkania, ustalenia.

Pan Minister W.Hajduk, w zastępstwie Pana Ministra B.Budki, przywitał uczestników spotkania. Wyjaśnił, że Minister Sprawiedliwości – ze względu na zmianę godziny posiedzenia Rady Ministrów – dotrze na spotkanie z niewielkim opóźnieniem. Przypomniął, że celem spotkania jest zastanowienie się nad sposobem

rozdziału środków przewidzianych na podwyżki wynagrodzeń pracowników sądownictwa w projekcie budżetu na rok 2016. Dodał, iż Minister Sprawiedliwości zwrócił się do przedstawicieli związków zawodowych, z prośbą o przedstawienie sugestii, oczekiwań w tej sprawie. Poprosił Pana Dyrektora J.Paziewskiego o przedstawienie propozycji dot. rozdziału środków, przygotowanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Pan Dyrektor J.Paziewski nawiązał do poprzedniego spotkania z przedstawicielami związków zawodowych, które odbyło się w dniu 4.08.2015r. Przypomniwał o dyskusji nt. ewentualnego podziału środków w ramach poszczególnych grup pracowniczych: urzędnicy sądowi, asystenci, pozostali pracownicy. Zauważył, że podział środków przewidzianych w projekcie budżetu na podwyżki wynagrodzeń nie został jeszcze dokonany, i że wynika to z procedury tworzenia budżetu. Dodał, że projekty budżetu sądów były przygotowywane zgodnie z określonymi w przepisach terminami, wcześniej niż Rada Ministrów podjęła decyzję o wysokości środków przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń. Stąd też na etapie tworzenia projektu budżetu przez poszczególne apelacje, środki te nie były ujęte. Podkreślił jednak, że środki na podwyżki wynagrodzeń są ujęte w części 15/01, zawierającej środki, których wcześniej nie można było zaplanować. Pan Dyrektor poinformował, że łączna kwota przewidziana na podwyżki wynagrodzeń pracowników sądownictwa wynosi 81.556 tys. zł, co daje przeciętnie wzrost wynagrodzenia o 190 zł w przeliczeniu na etat. Przypomniwał, że Minister Sprawiedliwości zwrócił się do przedstawicieli związków zawodowych z prośbą o zastanowienie się nad kryteriami rozdziału tej kwoty na poszczególne grupy pracowników, czy apelacje. Podkreślił, że ostateczny podział kwoty będzie możliwy po uchwaleniu budżetu, prawdopodobnie w lutym 2016r. Przypomniwał tryb pracy nad projektem budżetu. Zauważył, że Rada Ministrów do końca września powinna przyjąć projekt budżetu i przesłać go do Sejmu. Dodał, iż projekt budżetu będzie rozpatrywany przez Sejm następnej kadencji, po wyborach parlamentarnych.

Następnie Pan Dyrektor J.Paziewski przedstawił propozycję rozdziału środków na poszczególne apelacje. Zaznaczył, że jednym z głównych kryteriów tej propozycji jest dalsza likwidacja dysproporcji płacowych. Zauważył, iż działania w tym zakresie są podejmowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości od kilku lat, nawet bez

dotychczasowych środków na ten cel. Dodał, że informacja nt. działań podejmowanych w I półroczu 2015r. w tym zakresie została przesłana przedstawicielom związków zawodowych (w załączeniu – Załącznik nr 1). Pan Dyrektor poinformował, że w projekcie budżetu na rok 2016 na wynagrodzenia pracowników sądów zaplanowano łącznie kwotę 1.448.837 tys. zł (bez środków na podwyżki) na 35.127 etatów. Przeciętne wynagrodzenie asystentów, urzędników sądowych i pozostałych pracowników w poszczególnych apelacjach waha się od 3.312 zł w apelacji warszawskiej do 3.756 zł w apelacji poznańskiej. Następnie Pan Dyrektor przedstawił dwuetapową propozycję podziału kwoty przeznaczonej na podwyżki wynagrodzeń:

- w I etapie przyjęto jako punkt odniesienia średnie wynagrodzenie w wysokości 3.535 zł i dokonano rozdziału środków na poszczególne apelacje w taki sposób, aby osiągnąć w/w kwotę. Zauważył, że w tym etapie środki byłyby skierowane do wszystkich apelacji, z wyjątkiem poznańskiej. Kwota podzielona w ten sposób wyniosłaby 48.738 tys. zł;
- w II etapie środki byłyby skierowane do wszystkich apelacji (również poznańskiej), równo na każdy etat, i kwota podzielona w ten sposób wyniosłaby 32.818 tys. zł.

Pan Dyrektor zauważył, że w wyniku zaproponowanego rozdziału środków w ramach w/w obu etapów, przeciętne wynagrodzenie we wszystkich – z wyjątkiem poznańskiej - apelacjach wynosiłoby 3.613 zł na etat, natomiast w apelacji poznańskiej – 3.834 zł na etat. Poinformował ponadto, że przeciętne podwyżki wynagrodzeń w przeliczeniu na jeden etat w poszczególnych apelacjach wyniosłyby odpowiednio:

- w apelacji warszawskiej: 301 zł,
- w apelacji katowickiej: 253 zł,
- w apelacji gdańskiej: 285 zł,
- w apelacji poznańskiej: 78 zł,
- w apelacji krakowskiej: 80 zł,
- w apelacji wrocławskiej: 108 zł,
- w apelacji łódzkiej: 194 zł,
- w apelacji rzeszowskiej: 215 zł,
- w apelacji białostockiej: 179 zł,
- w apelacji lubelskiej: 134 zł,

➤ w apelacji szczecińskiej: 220 zł.

Pan Dyrektor dodał, że ten sposób podziału środków na poszczególne apelacje dotyczyłyby wszystkich grup pracowniczych. Podkreślił, że podwyżka miałaby charakter socjalny i byłaby skierowana do osób najmniej zarabiających. Odnosząc się do grupy asystentów sędziów zauważył, że sytuacja w zakresie wysokości wynagrodzeń wygląda różnie w różnych apelacjach i wahają się one od 2.600 zł do 3.800 zł. Podkreślił ponadto, iż nie będzie zgody ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości na zwiększanie limitu zatrudnienia w poszczególnych apelacjach ponad limit, który zostanie przekazany przez dysponenta głównego, tj. Ministra Sprawiedliwości. Dodał, że zbyt duży wysiłek został włożony w to, aby zrównoważyć dysproporcje płacowe i szkoda byłoby zaprzepaścić osiągnięte efekty. Poinformował także, iż Minister Sprawiedliwości zdecydował o przyjęciu minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników sądów w wysokości 1.850 zł, tj. na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Zauważył, że rozdział środków na szczeblu apelacji może zostać przygotowany do czasu uchwalenia ustawy budżetowej. Środki do poszczególnych apelacji zostaną przypisane po uchwaleniu ustawy, decyzją Ministra Sprawiedliwości.

Pan Minister B.Budka podziękował przedstawicielom związków zawodowych za odpowiedź na swoje wystąpienie zawierające prośbę o przedstawienie propozycji podziału środków przewidzianych na podwyżki wynagrodzeń dla pracowników sądów. Poinformował, że otrzymał odpowiedź od Krajowej Rady Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP, Niezależnego Związku Zawodowego Pracowników Sądów Okręgu Piotrkowskiego oraz Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa. Zauważył, iż generalnie doręczone opinie zawierają dezaprobatę dla zbyt niskiego przeciętnego wzrostu wynagrodzeń, część z nich zawiera też inne propozycje. Zwrócił się z prośbą o odniesienie się do propozycji podziału środków przedstawionej przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego. Podkreślił, że projekt budżetu zostanie przyjęty przez Radę Ministrów w kształcie zbliżonym do obecnej wersji i nie ma możliwości dodatkowego zwiększenia puli środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

Pan Przewodniczący R.Paszewicz (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi*) poinformował Pana Ministra, że stanowisko Niezależnego

Związku Zawodowego Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi odnoszące się do pisma Pana Ministra zostało wysłane do Ministerstwa Sprawiedliwości. Przekazał Panu Ministrowi kopię tego stanowiska.

Pan Minister B.Budka zauważył, że środki na wzrost wynagrodzeń pracowników sądów przewidziane w projekcie budżetu na rok 2016 powinny zostać sprawiedliwe podzielone, w ramach dialogu społecznego. Stąd też zaprosił przedstawicieli związków zawodowych, aby porozmawiać i wspólnie zastanowić się nad kryteriami podziału tych środków.

Pan Przewodniczący M.Puźniak (*Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) zauważył, że część uwag zgłoszonych w stanowisku MOZ NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa została uwzględniona w propozycji przedstawionej przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego. Dodał, iż odbiera tą propozycję jako kontynuację działań zmierzających do zniwelowania dysproporcji płacowych. Poprosił o odniesienie się do innych propozycji przedstawionych w stanowisku Związku, tj. podniesienia kwoty minimalnej stawki wynagrodzenia do wysokości 2.000 zł brutto oraz powołania zespołu składającego się z przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości i związków zawodowych, który miałby wypracować kryteria podziału środków.

Pan Dyrektor J.Paziewski zauważył, że podział środków na poszczególne apelacje, przeznaczonych na podwyżki wynagrodzeń wg. określonych kryteriów, stanowi operację matematyczną. Przypomniął, iż głównym kryterium przedstawionej przez niego propozycji jest dążenie do likwidacji dysproporcji płacowych między apelacjami i że działania w tym zakresie są podejmowane od trzech lat. Przyznał, że szczegółowe kryteria dot. podziału środków na poszczególne grupy pracownicze, czy poszczególnych pracowników są kwestią do dyskusji i mogą kształtować się różnie w różnych apelacjach. Odnosząc się do propozycji powołania zespołów, które miałyby wypracować kryteria szczegółowe podziału środków, zasugerował, aby zespoły takie powstały w poszczególnych apelacjach. Zauważył ponadto, iż podwyższenie kwoty minimalnej stawki wynagrodzenia w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości do wysokości 2.000 zł, w zasadzie niczego nie zmieni, może jedynie spowodować opór ze strony Ministra Finansów. Dodał, że decyzje odnośnie najniższego poziomu

wynagrodzenia można podjąć w ramach wypracowanych szczegółowych kryteriów podziału środków w poszczególnych apelacjach.

Pan Przewodniczący M.Puźniak (*Międzyszakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) zwrócił się z prośbą o przekazanie przedstawionej przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego propozycji podziału środków na poszczególne apelacje w formie pisemnej.

Pan Dyrektor J.Paziewski zobowiązał się do przesłania propozycji w formie pisemnej.

Pan Przewodniczący R.Paszkiewicz (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi*) poprosił o wyjaśnienie, czy na podwyżki najniższych uposażeń – wyrównanie do stawki minimalnej – przewidziane są specjalne środki.

Pan Dyrektor J.Paziewski wyjaśnił, że wydanie rozporządzenia regulującego kwestię podwyższenia minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego nie wiąże się z uzyskaniem dodatkowych środków i jest wtórne do projektu budżetu. Zauważył, że – jeżeli rozporządzenie wejdzie w życie – osoby, które otrzymują wynagrodzenie poniżej stawki minimalnej, dostaną automatycznie podwyżkę do tej kwoty. Dodał, iż koszt tej operacji jest szacowany na około 4 mln zł i musi być on uwzględniony w łącznej kwocie przewidzianej na podwyżki wynagrodzeń.

Pani E.Kubiak (*NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości z/s w Poznaniu*) zauważyła, że podwyższenie minimalnej kwoty wynagrodzenia do 1.850 zł może spowodować dalszy wzrost dysproporcji. Zasugerowała podział środków na poszczególne grupy pracownicze. Zwróciła także uwagę, że uwzględnienie w wyliczeniu średniego wynagrodzenia np. wynagrodzeń dyrektorów zniekształca przeciętną kwotę. Wskazała też na problem dysproporcji wynagrodzeń między pionem wspomagającym orzecznictwo a pionem gospodarczo-administracyjnym, a także na niewielką różnicę wysokości wynagrodzeń osób zaczynających pracę w sądach oraz osób z 20-letnim stażem pracy. Wyraziła opinię, iż w większym stopniu powinny być docenione osoby z dłuższym stażem pracy oraz osoby z pionu wspomagającego orzecznictwo.

Pan Dyrektor J.Paziewski zauważył, że pewne kryteria dotyczące grup stanowisk mogą w jakimś zakresie być przyjęte centralnie. Podkreślił jednak, że nie ma możliwości z pozycji dysponenta głównego określenia wynagrodzeń dla każdego, indywidualnego stanowiska pracy. Zwrócił uwagę, iż – w zależności od przyjętych

kryteriów – podwyżka nie obejmie osób zarabiających najwięcej. Stąd też rzeczywista kwota podwyżki może być wyższa od wyliczonej przeciętnej.

Pani B.Trzecińska (*Międzypokładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) nadmieniła, iż reprezentuje pracowników Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Zwróciła się z prośbą, aby w toku rozmów nie zapomnieć o pracownikach Instytutu. Zauważyła, że młodzi ludzie podejmujący pracę w Instytucie, często uzyskują wysokie kwalifikacje i – ze względów płacowych – odchodzą do innej pracy.

Pan Dyrektor J.Paziewski poinformował, że sytuacja Instytutu Ekspertyz Sądowych ulegnie istotnej poprawie w przyszłorocznym budżecie. Zauważył, iż przewidziany jest wzrost zatrudnienia o 5 wysokopłatnych etatów dla specjalistów, a przeciętna podwyżka wynagrodzenia w przeliczeniu na etat wyniesie 250 – 260 zł. Poinformował ponadto, iż planowany jest też wzrost zatrudnienia w Instytucie Wymiaru Sprawiedliwości w Warszawie o 3 etaty przeznaczone na utworzenie sekcji ekonomicznej.

Pani Przewodnicząca I.Nałęcz-Idzikowska (*Krajowa Rada Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP*) przyznała, iż uważa przeciętną kwotę podwyżki wynagrodzeń za zbyt niską. Dodała, że związek podejmie starania, aby na etapie prac sejmowych nad projektem budżetu uzyskać wzrost tej kwoty. Wyraziła wdzięczność za to co zostało osiągnięte w zakresie niwelowania dysproporcji płacowych. Uznała jednak, że osiągnięcia te nie są jednak wystarczające. Poprosiła o wyjaśnienie, dlaczego w wyliczeniu przedstawionym w piśmie Ministra Sprawiedliwości adresowanym do przedstawicieli związków zawodowych przeciętny wzrost wynagrodzenia urzędników określono na poziomie 190 zł, a kuratorów – na poziomie 300 zł. Przyznała, że urzędnicy czują się dyskryminowani, gdyż wynagrodzenia, jak i skala podwyżek kuratorów są wyższe niż urzędników. Zaaapelowała również, aby pamiętać o urzędnikach z dużym doświadczeniem, którzy pracują 20-30 lat w sądach. Podkreśliła, że wymiar sprawiedliwości wiele zawdzięcza tym ludziom. Oceniała jako paradoksalną sytuację, w której podwyżki stanowią wyrównanie dla osób najmniej zarabiających, najczęściej pracujących niedługo, natomiast pomijane są osoby z dużym doświadczeniem, zarabiające nieco więcej, ale również niewiele.

Pan Dyrektor J.Paziewski wyjaśnił, iż różnica kwoty przeznaczonej na podwyżki dla kuratorów i urzędników wynika z przyjętej przez Radę Ministrów zasady, że wzrost wynagrodzeń na rok 2016 wyniesie 5,5 % kwoty przeznaczonej na wynagrodzenia w roku 2015. W związku z tym, że wynagrodzenie kuratorów jest wyższe, niż urzędników, to kwota wzrostu w przeliczeniu na etat również jest wyższa. Zwrócił przy tym uwagę na wzrost obciążenia pracą kuratorów – nowe zadania nałożone nowelizacją kodeksów karnych, w tym zadania związane z systemem dozoru elektronicznego – przy braku wzrostu etatów.

Pan Dyrektor poinformował ponadto, że Ministerstwo Sprawiedliwości planuje przyjęcie zasady, aby wszystkie dodatki specjalne o charakterze stałym były włączone do wynagrodzenia zasadniczego. Zauważył, iż dodatki specjalne powinny mieć charakter okresowy, związany np. z zastępstwami, czy czasowym obciążeniem innymi, dodatkowymi obowiązkami. Dodał, iż kwestia ta jest już dyskutowana z dyrektorami sądów.

Pani Przewodnicząca B.Chrobak (*Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP*) nawiązała do treści przesłanego do związków zawodowych projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości regulującego kwestię wynagrodzeń niektórych grup pracowników prokuratury, m.in. informatyków. Poprosiła o wyjaśnienie, dlaczego w w/w projekcie górna granica wynagrodzenia np. informatyków została określona na poziomie 12.000 zł. Wyraziła opinię, iż jest to kwota bardzo wysoka, nieosiągalna dla pracowników prokuratury, która może też w opinii publicznej powodować mylne wrażenie, że wynagrodzenia pracowników prokuratury są bardzo wysokie. Zauważyła ponadto, że propozycja likwidacji dodatków specjalnych przedstawiona przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego może stanowić furtkę do trwałego wzrostu wynagrodzeń dla tych osób, które mają już wynagrodzenia wysokie.

Pan Minister B.Budka poinformował, iż wspomniana przez Panią Przewodniczącą B.Chrobak kwota 12.000 zł została zaproponowana przez Prokuratora Generalnego. Zauważył, iż projekt rozporządzenia został skierowany do konsultacji, m.in. do związków zawodowych, po to, aby uzyskać ich opinię. Podkreślił, że Minister Sprawiedliwości nie ma innej formalnej drogi uzyskania opinii partnerów społecznych, niż przesłanie np. projektu regulacji prawnych do formalnych

konsultacji. Przyznał, iż oczekuje stanowiska ze strony związków zawodowych w tej sprawie. Zwrócił uwagę, iż projekt po to jest przesyłany do konsultacji, aby podległ modyfikacjom.

Pani Przewodnicząca B.Chrobak (*Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP*) nawiązała do wypowiedzi Pani **E.Kubiak** i zgodziła się z jej opinią, iż pracownicy pionu wspomagającego orzecznictwo na ogół są pomijani przy podwyżkach, natomiast najwyższe wynagrodzenia mają pracownicy wydziałów budżetowych i organizacyjnych. Wskazała na potrzebę zwrócenia większej uwagi przy podziale środków na „pracowników liniowych”.

Pan Minister B.Budka zauważył, że biorąc pod uwagę, iż środki na wzrost wynagrodzeń w przyszłorocznym budżecie nie są zbyt wielkie, podwyżki mają w zasadzie charakter socjalny. W związku z tym należałoby starannie te środki podzielić. Przypomniał, że budżet jest uchwalany na okres roku i nie jest możliwe, aby w sposób wiążący zapewnić, iż wzrost wynagrodzeń będzie następował w kolejnych latach. Zadeklarował jednak dążenie do tego, aby środki na podwyżki uzyskać również w kolejnych latach. Odnosząc się do wypowiedzi Pani Przewodniczącej B.Chrobak zauważył, że aktualne spotkanie z przedstawicielami związków zawodowych ma na celu przedyskutowanie kwestii sposobu podziału środków na wzrost wynagrodzeń. Podkreślił, że dyskusja ze związkami zawodowymi ma służyć wypracowaniu kryteriów, wg. których środki zostaną rozdzielone, np. wzrost wynagrodzeń najniżej uposażonym, czy wzrost w pionie wspomagającym orzecznictwo. Stąd też istotne jest stanowisko związków zawodowych, aby wypracować jak najlepsze rozwiązanie. Dodał, iż można spróbować określić np. pewien limit wynagrodzenia, powyżej którego osoby uzyskujące tak określoną kwotę nie będą objęte podwyżkami. Przyznał, że z punktu widzenia zarządzania zasobami ludzkimi nie jest to najlepsze rozwiązanie. Przypomniał jednak, że podwyżki mają charakter głównie socjalny.

Pan Przewodniczący A.Dąbrowski (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Okręgu Piotrkowskiego*) poprosił o wyjaśnienie, w którym paragrafie ujęta jest kwota przeznaczona na podwyżki, wskazana przez Pana Ministra Sprawiedliwości w piśmie skierowanym do związków zawodowych (w par. 4010, czy również w par. 4120). Poprosił także o doprecyzowanie, czy w przypadku, gdy różnią się średnie

wynagrodzenia w apelacjach i środki przekazane do poszczególnych apelacji będą różne, również środki kierowane do sądów rejonowych będą zróżnicowane.

Pan Dyrektor J.Paziewski poinformował, że kwoty podane w piśmie wspomnianym przez pana Przewodniczącego dotyczą wyłącznie paragrafu 401. Przypomniwał, że po proponowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości rozdziale środków na poszczególne apelacje, przeciętne wynagrodzenie w każdej apelacji będzie wynosiło 3.613 zł, z wyjątkiem apelacji poznańskiej, w której wyniesie ono 3.834 zł. Przypomniwał ponadto, iż w dalszym ciągu obowiązują wytyczne Ministra Sprawiedliwości z grudnia 2013r. dot. wyrównywania dysproporcji płacowych między stanowiskami pracy, jak też i między sądami w ramach apelacji. Podkreślił, że – biorąc pod uwagę powyższe wytyczne – do sądów rejonowych powinny trafić największe środki. Zwrócił uwagę, że podwyżka nie obejmuje osób o najwyższych zarobkach. Wyraził opinię, iż przy konsekwentnej realizacji polityki likwidacji dysproporcji płacowych, za około dwa lata problem dysproporcji powinien zostać rozwiązany.

Pan Przewodniczący M.Puźniak (*Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) nawiązał do ostatniego spotkania Ministra Sprawiedliwości z przedstawicielami związków zawodowych i zwrócił uwagę, że zwracał się z prośbą o sprostowanie treści notatki i uwzględnienie w jej treści pytań, które zostały zadane przez stronę związkową. Zauważył, że sprostowanie nie zostało dokonane. Przyznał, iż zastanawia się nad złożeniem w tej sprawie skargi na bezczynność do sądu administracyjnego. Przypomniwał ponadto, iż Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa wystąpiła w 2014r. do Ministerstwa Sprawiedliwości o zawarcie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy. Dodał, iż Związek nie uzyskał stanowiska Ministerstwa w tej sprawie. Poprosił także o informację nt. losów projektu ustawy o pracownikach sądownictwa, Przypomniwał, że był powołany zespół składający się m.in. z przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości oraz związków zawodowych, który wypracował pewne rozwiązania. Wyraził opinię, iż szkoda byłoby zaprzepaścić efekt tych prac. Dodał, że z uzyskanych przez niego informacji wynika, iż projekt jest na etapie uzupełniania testów regulacyjnych.

Pan Minister B.Budka, odnosząc się do kwestii zasygnalizowanych przez Pana Przewodniczącego M.Puźniaka zauważył, że sporządzenie protokołu ze spotkania nie

jest czynnością administracyjną. Wyraził wątpliwość co do skuteczności skargi kierowanej w tej sprawie do sądu administracyjnego. Dodał, iż uzupełnianie i prostowanie protokołu może w skrajnych sytuacjach znacząco opóźnić czas jego sporządzenia. Zasugerował rozwiązanie polegające na dołączeniu ewentualnych uwag/zastrzeżeń zgłaszanych przez uczestników spotkania jako załącznika do protokołu, który byłby następnie przesyłany do wszystkich uczestników. Co do ponadzakładowego układu zbiorowego przyznał, że kwestia ta miała być przedmiotem obrad kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości, jednak ze względu na zmiany terminów posiedzeń Rady Ministrów i posiedzeń Sejmu, spotkanie kierownictwa nie odbyło się w planowanym terminie. Zauważył, że są pewne wątpliwości prawne dotyczące możliwości zawarcia takiego układu, a także reprezentatywności podmiotu składającego wniosek. Zadeklarował, że kwestia ta zostanie rozstrzygnięta w najbliższym czasie, być może do końca września. Odnosząc się do projektu ustawy o pracownikach sądów i prokuratury, wyraził opinię, iż – biorąc pod uwagę kalendarz wyborczy – nie ma możliwości uchwalenia tej ustawy w obecnej kadencji Sejmu. Podkreślił przy tym, że w Ministerstwie Sprawiedliwości nie ma zasady dyskontynuacji i biorąc pod uwagę, iż jest to efekt wspólnej pracy Ministerstwa i przedstawicieli związków zawodowych nie mający charakteru politycznego, wyraził przekonanie, że prace nad projektem zostaną wznowione w kolejnej kadencji Sejmu.

Pan Dyrektor J.Sobolewski odniósł się do krytycznych uwag przedstawicieli związków zawodowych dot. wysokości górnej granicy wynagrodzeń niektórych grup pracowniczych (np. informatyków) ujętych w projekcie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Zauważył, iż projekt był wzorowany na regulacjach wynagrodzeń w służbie cywilnej. Podkreślił przy tym, że kwoty, do wysokości których przedstawiciele związków zawodowych zgłaszali wątpliwości, dotyczą stanowisk podlegających regułom rynkowym. Dodał, że jednostki prokuratury mają trudności z pozyskaniem pracowników niektórych specjalności, np. informatyków.

Pani Przewodnicząca B.Adamaszek (*Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) poruszyła kwestię wynagrodzeń kuratorów sądowych. Negatywnie odniosła się do przesłanego związkom zawodowym projektu rozporządzenia Rady Ministrów regulującego tę kwestię. Przypomniała, że wynagrodzenie kuratorów jest zależne od awansu zawodowego. Zaproponowała

przyjęcie rozwiązania polegającego na przyjęciu wskaźnika 0,14 dla wzrostu wynagrodzeń w poszczególnych stopniach awansu zawodowego oraz przeznaczenie pozostałych środków na awanse zawodowe. Poprosiła ponadto o informację nt. stanu prac nad zawarciem porozumienia między Ministrem Sprawiedliwości a Ministrem Zdrowia dot. dostępu do specjalistycznych zakładów leczniczych umożliwiającego uzyskanie natychmiastowej pomocy kuratorom narażonym na zakażenie.

Pan Minister B.Budka poinformował, iż odbył rozmowę z Ministrem Zdrowia w sprawie umożliwienia kuratorom dostępu do specjalistycznych zakładów leczniczych. Zauważył, iż w Ministerstwie Zdrowia trwają prace nad listą szpitali zapewniających niezbędną diagnostykę. Dodał, iż wg. pierwotnego planu miały to być szpitale MSW, okazało się jednak, że nie wszystkie z nich mogą wykonać niezbędne badania diagnostyczne. Poinformował ponadto, iż trwają prace nad formułą prawną porozumienia między resortami Zdrowia i Sprawiedliwości, w tym analiza, czy takie porozumienie powinno być zawarte na szczeblu centralnym, czy np. na szczeblu apelacji. Odnosząc się do propozycji podziału środków na wzrost wynagrodzeń kuratorów stwierdził, że jest to kwestia do dyskusji.

Pani B.Trzcńska (*Międzyszakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) zasygnalizowała potrzebę powrotu do prac nad projektem ustawy o biegłych sądowych, ustawy o Instytucie Ekspertyz Sądowych. Wskazała też na konieczność rozwiązania kwestii urlopów naukowych dla pracowników IES.

Pan M.Góra, (*Międzyszakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) reprezentujący również Stowarzyszenie Asystentów Sędziów, zwrócił uwagę, że w stosunku do asystentów sędziów przeciętna podwyżka wynagrodzenia jest niższa niż w innych grupach pracowniczych (174 zł). Dodał, iż planowana podwyżka o charakterze socjalnym stanowi rozwiązanie prowizoryczne. Zasugerował wprowadzenie systemu wynagrodzeń asystentów powiązanego z wynagrodzeniem sędziów. Stwierdził, iż skoro udało się odrębny system wynagrodzeń stworzyć dla kuratorów, czy referendarzy, to nie ma przeszkód, aby taki system stworzyć dla asystentów. Podał też pod rozwagę zasadność utrzymania stanowiska starszego asystenta sędziego. Wyraził opinię, iż stanowisko to ma charakter wyłącznie honorowy, nie wiąże się bowiem z żadnym awansem finansowym, czy zawodowym.

Pan Minister B.Budka przyznał, że nie wszyscy będą zadowoleni ze sposobu rozdziału środków na podwyżki wynagrodzeń. Sceptycznie odniósł się do możliwości powiązanie wynagrodzeń asystentów z wynagrodzeniami sędziów w najbliższym czasie. Wyraził opinię, iż takie rozwiązanie mogłoby zantagonizować środowisko pracowników sądów. Zauważył przy tym, że asystenci nie pełnią roli orzeczniczej.

Pani E.Aleksandrowicz (*NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości z/s w Poznaniu*) wyraziła opinię, iż proces wyrównywania dysproporcji płacowych powinien występować między grupami zawodowymi, a nie apelacjami. Odnosząc się do przeciętnych wynagrodzeń w poszczególnych apelacjach zauważyła, że w apelacji poznańskiej wynagrodzenia większości pracowników wynoszą około 2.400 zł i pracownicy długo nie będą w stanie osiągnąć poziomu 3.800 zł, wynikającego z wyliczonego przeciętnego wynagrodzenia w apelacji. Wyraziła opinię, iż tak wysoka średnia może wynikać z faktu, że apelacja poznańska jest dużym okręgiem, w ramach którego funkcjonuje wiele jednostek, w których pracuje duża liczba osób funkcyjnych, posiadających wyższe wynagrodzenia. Dodała, iż ta okoliczność może zaburzać średnią. Podkreśliła, że pominięcie apelacji poznańskiej w I etapie rozdziału środków w ramach propozycji przedstawionej przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego, w wyniku czego przeciętna podwyżka wynagrodzenia na jeden etat w tej apelacji wyniosłaby jedynie 78 zł – w jej ocenie - nie jest dobrym rozwiązaniem. **Pan Minister B.Budka** zauważył, że na szczeblu apelacji podział środków na podwyżki wynagrodzeń może odbywać się w ramach grup zawodowych, może też być kształtowany wg. nieco różnych kryteriów w różnych apelacjach.

Pan Dyrektor J.Paziewski dodał, że proces wyrównywania dysproporcji płacowych obejmuje też inne działania poza rozdziałem środków na wzrost wynagrodzeń zaplanowanych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2016. Zauważył, iż niektóre z tych działań podejmowane są na wniosek partnerów społecznych, m.in. związków zawodowych.

Pan A.Reszka (*Międzyszakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) nawiązał do wypowiedzi Pani Przewodniczącej B.Adamaszek i potwierdził, iż środowisko kuratorów popiera trzeci wariant sposobu rozdziału środków na podwyżki wynagrodzeń kuratorów, tj. podniesienie wskaźnika o

0,14. Zauważył, iż ta rekomendacja jest zgodna ze stanowiskiem Krajowej Rady Kuratorów Sądowych.

Pan Minister B.Budka poinformował, iż musi udać się na kolejne spotkanie. Podziękował za merytoryczną dyskusję. Zauważył, iż kolejnym elementem dialogu mającym na celu wypracowanie najlepszych rozwiązań będzie spotkanie z dyrektorami sądów. Pan Minister podkreślił, że jeżeli uda się wypracować wspólnie ze związkami zawodowymi kryteria podziału środków, zostaną one przedstawione dyrektorom sądów. Przyznał, iż liczy na przedstawienie przez związki zawodowe konkretnego stanowiska do zaprezentowanych przez Pana Dyrektora J.Paziewskiego propozycji, a także przedstawienie własnych, konkretnych propozycji. Poprosił o przesłanie w/w stanowisk w punktach, tak aby sprawnie można było je przeanalizować.

Pan Minister przekazał prowadzenie dalszej części spotkania Panu Ministrowi W.Hajdukowi.

Pan R.Zasada (*Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP*) nawiązał do dyskusji nt. kryteriów podziału środków na podwyżki wynagrodzeń proponowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości i poprosił o informację, czy takie kryteria zostały też opracowane w Prokuraturze Generalnej. Poprosił też o informację, czy Prokurator Generalny skierował do podległych mu jednostek wytyczne dot. podziału środków.

Pan Dyrektor J.Sobolewski poinformował, iż w Prokuraturze Generalnej nie były opracowane kryteria podziału środków. Dodał, że do jednostek prokuratury zostały przydzielone środki zgodnie ze wskaźnikiem 5,5 % przewidzianym na wzrost wynagrodzeń. Podkreślił, że jednostki terenowe na swoim poziomie dokonają podziału środków. Poinformował, iż nie ma wiedzy o skierowaniu przez Prokuratora Generalnego wytycznych dot. podziału środków. Zobowiązał się do sprawdzenia tej kwestii.

Pan Przewodniczący M.Puźniak (*Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) nawiązał do kwestii sygnalizowanej na jednym z wcześniejszych spotkań Ministra Sprawiedliwości z przedstawicielami

związków zawodowych dot. przekazywania znacznych kwot przez sądy i prokuratury na rzecz Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, ze względu na zbyt małą liczbę osób niepełnosprawnych zatrudnionych w sądach i prokuraturach. Zasugerował potrzebę kompleksowego rozwiązania kwestii ogłoszeń o naborze na wolne stanowiska i zastanowienia się nad wytycznymi w tej sprawie dla prezesów sądów i prokuratorów. Wyraził opinię, iż można pozyskać kompetentnych pracowników spośród osób niepełnosprawnych, a jednocześnie zaoszczędzić środki wpłacane do PFRON. Poprosił ponadto o informację nt. odpowiedzi na wystąpienie Głównego Inspektora Pracy dot. kontroli przestrzegania prawa pracy w niektórych sądach.

Pan Dyrektor W.Szmidt poinformował, że po uzyskaniu informacji nt. wdrożenia zaleceń pokontrolnych z sądów objętych kontrolą Głównego Inspektora Pracy, Ministerstwo Sprawiedliwości w dniu 13.08.2015r. wystąpiło do wszystkich prezesów i dyrektorów sądów apelacyjnych z pismem wskazującym na uchybienia stwierdzone w toku kontroli w wybranych sądach. Dodał, iż Ministerstwo oczekuje na odpowiedź ze strony sądów. Poprosił jednocześnie o sygnalizowanie przez związki zawodowe przypadków uchybień praw pracowniczych.

Pan Minister W.Hajduk odnosząc się do kwestii konkursów na wolne stanowiska pracy w sądach w kontekście zatrudniania osób niepełnosprawnych, wyraził opinię, iż kwestia ta wymaga przedyskutowania z dyrektorami sądów, raczej na szczeblu lokalnym. Odniósł się ponadto do propozycji przedstawicieli związków zawodowych powołania zespołów, które miałyby wypracować szczegółowe kryteria podziału środków na wzrost wynagrodzeń i zasugerował, aby zespoły takie były tworzone na szczeblu apelacji. Zauważył, iż na szczeblu lokalnym jest lepsze rozeznanie co do rzeczywistej sytuacji i lokalnych potrzeb.

Pan Przewodniczący R.Paszkwicz (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi*) zasugerował, aby przypomnieć dyrektorom sądów o wytycznych z 2013r.

Pan Minister W.Hajduk poinformował, iż kwestia ta będzie omawiana na naradzie z dyrektorami sądów apelacyjnych.

Pani Przewodnicząca I.Nałęcz-Idzikowska (*Krajowa Rada Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP*) nawiązała do planowanej w dniu 24.09.2015r. akcji protestacyjnej pracowników sądownictwa i poinformowała, że w

niektórych sądach dyrektorzy uniemożliwiają pracownikom udział w tej akcji. Zaznaczyła, iż odbywają się spotkania z kierownikami sekretariatów i pracownicy są informowani, że nie będą podpisywane urlopy na dzień akcji protestacyjnej.

Pan Dyrektor W.Szmidt zauważył, że prawo do protestu – o ile jest to protest legalny – jest świętym prawem pracownika. Poprosił o wskazywanie konkretnych przypadków, w których występują nieprawidłowości, o ile przedstawiciele związków zawodowych mają takie informacje.

Pan Dyrektor J.Paziewski dodał, że urlopy mogą być udzielane pracownikom w takim zakresie, aby nie zakłócić pracy sądu. Podkreślił, że przy udzielaniu urlopów dyrektorzy muszą wziąć pod uwagę obowiązek zabezpieczenia niezakłóconego przebiegu postępowań sądowych. Mają też prawo pytać o plany urlopowe.

Pani Przewodnicząca B.Chrobak (*Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP*) odnosząc się do planowanego na dzień 24.09.2015r. protestu podkreśliła, że – co do zasady – Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury popiera postulaty zgłaszane przez protestujących. Wyraziła jednak wątpliwość, czy jest to odpowiedni moment na przeprowadzenie akcji protestacyjnej. Zauważyła, iż trwają rozmowy z Ministerstwem Sprawiedliwości. Podała pod rozwagę, aby poczekać na efekt tych rozmów i przeprowadzić akcję protestacyjną w terminie późniejszym.

Pani Przewodnicząca I.Nałęcz-Idzikowska (*Krajowa Rada Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP*) zwróciła uwagę, że termin protestu został ustalony miesiąc wcześniej, kiedy nie były jeszcze prowadzone rozmowy nt. konkretnych kwot na podwyżki wynagrodzeń, przeznaczonych do podziału na poszczególne apelacje. Dodała, iż protest ma na celu również przekazanie opinii publicznej sygnału, że pracownicy sądownictwa otrzymują niskie wynagrodzenia, przez szereg lat wynagrodzenia te nie były waloryzowane i pracownicy są z tego faktu niezadowoleni. Podkreśliła, iż pracownicy mają prawo wyrazić w ten sposób swoje niezadowolenie.

Pan Przewodniczący A.Dąbrowski (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Okręgu Piotrkowskiego*) nawiązał do możliwości wprowadzenia ewentualnych zmian w projekcie budżetu państwa na etapie prac sejmowych. Poprosił o stanowisko, czy na

tym etapie Ministerstwo Sprawiedliwości będzie lobbowało na rzecz podwyższenia kwot na wynagrodzenia pracowników sądownictwa.

Pan Dyrektor J.Paziewski przyznał, że na etapie prac sejmowych teoretycznie każda zmiana projektu budżetu jest możliwa. Podkreślił, że całkowita pula środków przeznaczonych w projekcie na wzrost wynagrodzeń nie może ulec zmianie. Dodał, że są możliwe przesunięcia środków w ramach tej puli, oznacza to jednak, że zwiększenie środków przeznaczonych dla określonej grupy pracowników wiąże się z koniecznością zmniejszenia środków innej grupie pracowniczej. Pan Dyrektor zauważył, że nowy rząd w nowej kadencji Sejmu będzie też mógł złożyć autopoprawkę i zmienić budżet. Przyznał jednak, że w praktyce zmiana na etapie prac sejmowych proporcji podziału środków na wynagrodzenia zaplanowanych w projekcie budżetu zdarza się rzadko i jest mało prawdopodobna.

Pan Przewodniczący R.Paszkiwicz (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi*) przypomniał, że pracownicy sądów mają od kilku lat zamrożone płace, podczas gdy wynagrodzenie sędziów było waloryzowane.

Pani D.Siekierzyńska (*Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Sądów Rejonowych w Łodzi*) wyraziła opinię, iż obawy o sparaliżowanie pracy sądów przez akcję protestacyjną urzędników sądowych są nieuzasadnione. Przypomniała, że w przypadku akcji protestacyjnej sędziów – tzw. dni bez wokand – nie były podnoszone obawy paraliżu pracy sądów.

W dalszej części dyskusji **Pan Przewodniczący M.Puźniak** (*Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa*) odniósł się do działań realizowanych przez Centrum Zakupów Wspólnych dla sądownictwa. Przypomniał, że u podstaw utworzenia Centrum było założenie, iż w wyniku wykorzystania efektu skali uda się uzyskać niższe ceny. Zauważył, że zdarzają się sytuacje, iż ceny uzyskane w wyniku przetargu są wyższe, niż przy zakupach detalicznych.

Pan Dyrektor J.Paziewski podkreślił, że ideą realizacji zakupów wspólnych dla sądownictwa było uzyskanie niższej ceny, ale też i wysokiej jakości i jednakowych standardów wyposażenia jednostek sądownictwa. Odnosząc się do wypowiedzi Pana Przewodniczącego M.Puźniaka wyraził przypuszczenie, iż miał on na myśli przetarg na zakup monitorów. Zauważył, iż w tym wypadku istotnym elementem specyfikacji

było zapewnienie 5-letniej gwarancji oraz natychmiastowej wymiany sprzętu (w ciągu jednego dnia) w przypadku awarii. Przyznał jednak, iż Ministerstwo Sprawiedliwości analizuje ten i szereg innych zakupów. Wyraził opinię, iż w ciągu najdalej dwóch lat uda się wypracować taki model prowadzenia zakupów wspólnych na rzecz sądownictwa, który będzie jeszcze sprawniejszy i efektywniejszy.

Przedstawiciele związków zawodowych podnieśli też kwestię nieprzygotowania Polskiej Grupy Pocztovej (PGP) do realizacji doręczeń, szczególnie w sytuacji ostatniej zmiany przepisów prawnych (np. nieprawidłowe doręczenia do rąk własnych).

Pan Dyrektor J.Paziewski przyznał, że w jednostkowych przypadkach mogą zdarzać się nieprawidłowości. Zauważył jednak, że obecnie – ze statystycznego punktu widzenia – nie ma większych różnic między obsługą doręczeń przez PGP i realizowaną wcześniej przez Pocztę Polską. Zgodził się ze stwierdzeniem, że w początkowym okresie realizacji umowy, PGP nie była należycie przygotowana.

Pan Dyrektor W.Szmidt dodał, że docierają do niego sygnały o znacznej poprawie realizacji doręczeń przez PGP w stosunku do początkowego okresu świadczenia tej usługi. Przyznał, iż mogą jednak występować lokalne problemy.

Sporządził: Marek Łukaszewicz

Załączniki:

1. Informacja o efektach podjętych w I półroczu 2015r. na terenie poszczególnych apelacji działań, zmierzających do likwidacji dysproporcji płacowych oraz optymalizacji struktury zatrudnienia;